

İçindekiler

Düşünce

- 3 Li-derkenar: *Çobansızlık Kâbusu*
CHUCK FAROE

Kitap

- 5 Ruhsal Çobanlık
KEN WIEST
- 10 Levililer'den Pastörlüğü Öğrenme
DEREK RISHMAWY

Hizmet

- 13 Pastörlük Hizmeti Hazırlığı: Motivasyonları Dikkate Almak
EVA BURKHOLDER VE RHONDA WIEST
- 15 Koyunlara İyi Bakmak
KEN VE RHONDA WIEST
- 20 Kilise Önderleri Konuşuyor
AHMET GÜVENER, İBRAHİM DEVECİ, İHSAN ÖZBEK, İSMAİL KULAKÇIOĞLU VE ZEKAI TANYAR
- 24 Acı Çeken Biriyle Konuşurken...
MARIA EGILSSON

Kaynak

- 26 Çobanlar ve Öğretmenler
CHRISTOPHER GREEN
- 27 Hünerli Çobanın Alet Çantası
ANDREW DAVIS

Giriş

Künye

e-manet

Dergi Sahibi

Anadolu Hristiyan Topluluğu Derneği

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Muammer KARAKAYA

Üslupçu

Neslihan ORANCI

Tasarım

Aslan TANRIVERDİ

Dizgi ve Dağıtım

Joshua M. WIBBERLEY

Son Kontrol

Steven K. Mittwede

Yazı Kurulu

Joshua M. WIBBERLEY

Sarah WIBBERLEY

Ken WIEST

Rhonda WIEST

Yazışma adresi

AHT

Cumhuriyet Mah. Millet Cad.

Ünlü Apt. 39/11

Melikgazi

38110 KAYSERİ, TÜRKİYE

İnternet

<https://www.e-manetdergi.org>

e-Posta

iletisim@e-manetdergi.org

Hakkımızda

e-manet Türkiye’de hazırlanarak Türk kilise önderlerine ücretsiz olarak gönderilen üç aylık e-posta Kutsal Kitap ve tanrıbilim dergisidir.

e-manet, 2. Timoteos 2:2’deki sürecin gerçekleşmesine araç olmayı amaçlamaktadır. Yarının önderlerini donatacak olan bugünkü Türk kilise önderlerinin donatılmasına katkıda bulunmak istiyoruz.

Bu derginin iki ana hedefi vardır: olgunlaşma ve hizmet.

Dergide benimsenen iki temel değer vardır: üstün nitelikli içerik ve okuyucuların yararı.

Kilise önderlerinin eleştirel düşünme, düşüncelerini net bir biçimde belirtme ve farklı görüşleri sevgiyle hoş görmenin yanı sıra, Kutsal Yazılar’a göre değerlendirme kapasitelerini geliştirmeleri can alıcı önem taşır. Bu derginin böyle bir gelişim sürecine yarayacak yapıcı bir ortam sağlayacağını umuyoruz. **e-manet**’in yararlı olması için tepkilerinizi, isteklerinizi ve eleştirilerinizi bildirmeniz gerekecektir. Bunları yazikurulu@e-manetdergi.org adresine veya [Facebook’taki okuyucu grubumuz aracılığıyla](#) iletebilirsiniz.

Çevirmeni belirlenmemiş makaleler Türkçe olarak yazılmıştır.

e-manet’in tüm sayılarını <http://www.e-manetdergi.org> adresli web sitemizden indirebilirsiniz. Ayrıca dergimizde yayınlanan tüm makaleleri interaktif bir dizinde bulabilirsiniz.

Telif Hakları

e-manet’te yayımlanan makalelerin ve karikatürlerin telif hakları, yazarlarına veya onları ilk yayımlayan kurum veya yayınevine aittir. Mesih imanlıları olarak telif hakları yasasını ihlâl etmek istemeyiz. **e-manet** kurulunun aldığı yayın izinleri, makalelerin ve karikatürlerin başka yerlerde (web siteleri dahil), yayımlanmasını kapsamayabilir. İznin nereden alınması gerektiğini öğrenmek için bize yazikurulu@e-manetdergi.org e-posta adresinden ulaşabilirsiniz.

Li-derkenar

Çobansızlık Kâbusu

▼ *Chuck Faroe*

Rüyamda yardım için bağırmak isteyip boğazımdan ses çıkaramadığım, nerede olduğumu ve buraya nasıl geldiğimi bilemediğim anlar gibi...

Rüyamda, kalabalık oda içinde, ait olmadığım, tanıyamadığım, küçük gruplar halinde birbiriyle sohbet ederken bana yan gözle bakan insanlara kendimi anlatmak istediğim ama ağızımdan ses çıkaramadığım, zaten sesimi çıkarabilsem ne söyleyeceğimi de bilemediğim anlar gibi...

Ayak bileğim çok ağrıyor. Ayağımı görmeye çalışıyorum ama göremiyorum. Yoğun, dikenli çalılar arasındayım, ayağım takılmış, kendimi buradan çıkaramıyorum. Bağır bağır bağıyorum: Sesimi duyan yok mu? ... Yardım eden yok mu?

Gezdik tozduk. Eğlendik. Avare dolaştık. İçim huzursuzdu. Sendeleyip düştüğüm oldu ama neden tökezlediğimi bilemedim. Zifiri karanlıkta çarpışan otolar gibi çarpıştı egolarımız. Kendime geldim, bakındım, o eski satırlar geldi aklıma, "Bahçeler bozuldu, yuvalar dağıldı, yollar silindi, cihan viran oldu." Gitmeliyim ama çok yorgunum.

Yataktan kalkıp kiliseye gitmeliyim. Kahvaltımı erken yapıp kiliseye gitmeliyim. Kardeşlerin sesleriyle ilahiler çınıyor aklımda. Kendime demli bir çay daha hazırladım, gazetenin sayfasını çevirdim. Evimiz ne rahat.

Uzaklaşan koyun kim olabilir?

Hani, Eski Antlaşma'da, Kutsal Kitap'ın en uzun bölümü olan 119. Mezmur'da, Rab'bin sözünü çok seven ve Rab'bin sözünü seven halkını da çok seven o imanlı var ya...

Hani, "Sözün adımlarım için çıra, yolum için ışıktır," "Kararlıyım sonuna kadar senin kurallarına uymaya," "Senden korkanlar beni görünce sevinir, çünkü senin sözüne umut bağladım" ve "Dostuyum bütün senden korkanların, koşullarına uyanların" diyen imanlı... (119:105,112,74,63)

Bu imanlının o uzun mezmurda söylediği son sözü oysa şu oldu: "Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum; kulunu ara, çünkü buyruklarını unutmadım ben" (119:176). Bu ayet, Churchill'in bir yerde tabir ettiği gibi, "bilmece içinde muammadır"!

Nasıl oldu da Rab'bi ve sözünü bu kadar çok seven imanlı "avare dolaşır oldu"? Madem kendine gelerek Rab'be ve halkına dönmeye istekliydi, neden Rab'be "Beni ara!" diye feryat ediyor? Rab'bi hoşnut eden, Rab'bin buyurduğu şeyleri de unutmuş değildi. Ne karmaşık bir ruh hali; hem istekli hem harekete geçemiyor! Rab'bin isteğine yürekten bağlı ama arzuladığı itaatkârlığı tek başına sergileyemiyor.

"İçim huzursuzdu. Sendeleyip düştüğüm oldu ama neden tökezlediğimi bilemedim."

Üstelik de bu imanlı – böyle bir imanlı – bu uzun mezmurun son ayetine geldiğinde, kompozisyon açısından çok çeşitli vurgulardan birini seçebilirdi. Neden ille de kendini, iman hayatını, gözlerimizin önünde bu şekilde sergilemeyi uygun görmüştü?

Tabii ki, imanlının hayatı Rab'bin inayetiyle, Ruh'un yardımlarıyla, zaferli ve tutarlı olabilir, olmalıdır da. Ama aynı zamanda, zayıflığımız Kutsal Kitap'ın bize hiçbir zaman unutturmadığı bir gerçektir.

“İsa, onların sorununun çobansızlık olduğunu anlayarak onlara acıdı.”

İsa, hizmetinde, sürekli kalabalıklar içindeydi. Bunlar çoğunlukla Yahudi olmayan uluslardan insanlar değil, Tanrı halkı Yahudi'ydiler. Ama gene, çoğunlukla, bunlar “zaferli” değil, “şaşkın ve perişandılar.” İsa onlara sitemle bakmadı. “Sizi imanlı bozuntuları sizi!” diye hayıflanmadı. Onların

sorununun çobansızlık olduğunu anlayarak onlara acıdı (Mat. 9:36).

Bu “acımak” terimi epey duygusaldır; İsa, sorumluluktan çok, kalbini paramparça eden derin bir merhamet duyduğundan dolayı kalabalıklarla ilgilendi.

Çoban ne yapsın? Koyun kolaylıkla, farkında olmadan, uzaklaşabilir. İmanlı kardeş fiziksel olarak bir yere gitmese bile, için için uzaklaşıyor olabilir. Kardeşleri çobansız bırakmamak için ne lazım? Tabii ki, Tanrı'nın sözüyle onları beslemeliyiz. Ayrıca, bıkmadan usanmadan ilgilenmeliyiz; anlayış, şefkat, sabır ve teşvikle yaklaşmalıyız.

Çobanlık böylece kolay değil, zor ve yorucudur. Ama, çok şükür, çobanların Çobanı bizi asla çobansız bırakmaz! 📖

TANRIBİLİM HAZİNESİ

e-manet dergisini sunan kadrodan Tanrı'yı tanımakta derinleşmek için Kutsal Kitap temelli kaynaklar.

<https://www.tanribilimhazinesi.com>

Hemen ziyaret edin!

Ruhsal Çobanlık

Ken Wiest

Y.M.

İsa, "Ben iyi çobanım" dedi (Yu. 10:11, 14). Mektupların yazarları da İsa'nın koyunların Büyük Çobanı (İbr. 13:20) ve Baş Çoban (1Pe. 5:4) olduğunu yazdılar. Çoban dediğimizde yaptığı iş olarak 'güden kişi' aklımıza gelir. Elç. 20:28'den kilise liderinin görevlerinden birinin koyunları gütmek olduğunu anlarız: "Rab'bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız."

Tanrı halkının çobanı olmak ne anlama gelir? Timothy Laniak, çalışmaları hakkında bilgi edinmek için Orta Doğulu çobanlarla zaman geçirdi. Kilise çobanlığını anlamamıza yardım eden izlenimler paylaştı.¹ Çobanın gözü koyunundadır. Koyununu korur, güder ve besler. Sürünün durumu ve gelişimi önemli ölçüde çobanın becerisine ve kayırmasına bağlıdır. Çoban dinlenmenin ve beslemenin dengesinin önemini bilir. Otlak bulmak için sürüyü yeni yerlere götürür. Koyunlar ürkektir ve kendilerini koruyamazlar, bu nedenle çoban onları vahşi hayvanlardan korumalı ve güvende tutmalıdır. Etkili bir çoban olmak yaratıcılık, beceri ve cesaret ister. İyi çoban kendini veya ne kadar başarılı görüldüğünü değil, koyunlarını kayırmasını önemser.

Çobanlık, pastörlük, gözetmenlik tanımını şöyle yapabiliriz: Tanrı Sözü'nün ve duanın bir pastörün varlığı aracılığıyla hizmeti. Bu hizmet Ruh tarafından güçlendirilir ve kişinin içinde bulunduğu durumun ihtiyaçlarına uygun bilgece ve yararlı yollarla sunulur. Pastör, kendi zayıflığının da bilincinde olarak, halkı uğruna zorlukları çekmeye gönüllü adanmış bir aracıdır.

"Çobanlık, pastörlük, gözetmenlik tanımını şöyle yapabiliriz: Tanrı Sözü'nün ve duanın bir pastörün varlığı aracılığıyla hizmeti."

Söz ve Dua Hizmeti

Pastörün gözetmenliğindeki Söz paylaşımının ve duanın önemini ne kadar vurgulasak azdır. Bunlar hizmetin temelidir. Eski Antlaşma hizmetkârları, kâhinler ve peygamberler Söz'ün hizmetkârlarıydı. Hem kâhinler hem de peygamberlerden Tanrı'nın sözünü Tanrı halkına iletmeleri beklenmekteydi ki Tanrı'nın halkı belli başlı durumlarda doğru davranabilsinler (Yas. 18:14-20; Yer. 23:27-29; Mal. 2:6-7). Duruma göre bu söz bir teşvik sözü veya uyarı sözü olurdu. Tanrı halkının iman ve anlayışta gelişmesine yardımcı bir söz de olabilirdi. Kimi zaman da onlara izledikleri yolun yıkıma götüreceğini gösterirdi (örn., Mez. 139:23-24; Mik. 3:8; Yer. 1:10; Mez. 19:7-11; 119).

Peygamber Samuel, Tanrı halkı için dua etmeyi bırakmasının kendi açısından günah olacağını söylemişti (1Sa. 12:23). Elçiler, dulların yiyecek ihtiyaçlarını karşılamakla meşgul olmaktan duaya öncelik vermelerini gerektiğini fark etmişlerdi (Elç. 6:4; sıralamada duaya Söz'ü paylaşma hizmetinden önce yer verilmesi dikkat çekicidir). Pavlus'un hizmeti Tanrı'nın Söz'ünü paylaşmaya odaklıydı ve diğerlerini de aynı odağa sahip olmaları konusunda eğitiyordu (2Ti. 4:1-8; bkz. 2:15; 3:16-17; krş. Elç. 20:17-32). Pavlus topluluğu için düzenli dua ederek örnek olmuştu. Duaları imanlıların gelişimi ve olgunluğu ve Müjde'yi anlamaları

üzerine odaklıydı: Baba Tanrı ile Oğul Tanrı İsa Mesih'in eylemi ve karakteri (krş. örn., Ef. 1:15-22; 3:14-21; Flp. 1:9-11; Kol. 1:9-12).

Söz ve uygulamalı anlamıyla ilgili doğru bir görüşe sahip olduğu halde bunu hikmetli ve yararlı kullanamamak da olasıdır. Söz'ü paylaşma hizmetini "önderlik" hizmeti kılan unsur, Söz ile duanın söz konusu kişiye ve duruma uygun kullanılmasıdır. Sözü yıkıcı değil yapıcı, dışlamayan ama uyaran ve başkalarına yardım etmeye odaklı, doğru ve hikmetli kullanmalıyız. Pastör yalnızca Kutsal Kitap ve Kutsal Kitap'a dayalı teoloji konularında derin ve anlaşılır bilgiye sahip olmakla kalmamalı, Söz'ün insanların yüreklerinde etkin olmasını sağlayan bir yaklaşım kullanmalıdır. Kimi zaman Kutsal Yazıları okumak yeterlidir. Kimi zaman kısa açıklamalar gerekir. Kimi zaman ise gerçekleri tekrar tekrar yinelemek gerekli olabilir. Uygun olanı ne zaman ve nasıl ileteceğini bilmek, çobanı koyunları için etkili ve yararlı kılar. Pastör profesör değildir! "Konuları" öğreten değil, insanları eğitendir!²

Dua bir anlamda, hizmette yer alanların önündeki dur levhasıdır; kendi koşturmasını, planlarını durdurur, hizmetin Rab'be ait olduğunu hatırlatır, O'na yönlendirir. Dua, başkalarının ihtiyaçları ve değişimi için asıl Sağlayan'a yönelmemizi sağlar. İnsanlarla birlikte dua etmek önemlidir, çünkü Kutsal Yazıları yüreklere çiviler ve insanların pastör aracılığıyla Tanrı'nın yüreğini görmelerini sağlar. Ancak çobanın kutsalların ihtiyaçları için yalnız ettiği ve gizli tuttuğu dua, sıklıkla yerine getirmesi gereken değerli bir ayrıcalık ve çobana has bir sorumluluktur. Önderin başkalarının ihtiyaçlarına etkili hizmet etme yetisi "yalnız ve gizlice" ettiği dualarından kaynaklanır. Pastör, koyunlarının Mesih'teki iman yaşamlarında daha derin

ve daha zengin gelişme görme arzusuyla hizmet eder. Hedefi insanların ihtiyatlı, bilgece ve sevgi dolu kararlar vermelerine yardım etmek, Tanrı'ya her şeyi teslim ettiği gibi Tanrı'nın onlara vermiş olduklarına da kâhyalık etmektir.

Pastör hizmet ederken uzman gibi davranmaktan ziyade bir kul gibi davranmalıdır. "Bu kudretin

"Pastör hizmet ederken uzman gibi davranmaktan ziyade bir kul gibi davranmalıdır."

(Tanrı Sözünü paylaşmanın) yanlış kullanımı, Kutsal Kitap bilgisi daha az olanlara yönelik ataerkil bir tavır sergileme riskini artırabilir. Kutsal Ruh'un temsilcileri olarak teselli etmeye gelenlerin, Söz'ü paylaşırken istemeden yıkıcı ve etki yaratmayan bir üstünlük tutumunda olmaktan kaçınmak için kendi motivasyonlarını irdelemeleri, çobanlık hizmetini nasıl uyguladığını gözlemlenmeleri ve insan ilişkilerini daha da iyileştirmeyi sağlayacak becerileri geliştirmeye gayret göstermeleri iyi olur."³

Pastörün Varlığı

Sıklıkla pastörün yaptıklarına ve söylediklerine (hizmet işlevlerine) odaklanıyoruz. Bunlar oldukça önemlidir; ancak insanları gelişime asıl teşvik eden, kendisinin ve başkalarının ruhsal gelişimine adanmış, Tanrı yoluna yürüyen bir önderin varlığıdır. Bir önderin varlığının özellikle anlamlı olduğu zamanlar vardır. İhtiyaç içindeki (kederli, zulüm gören, hastalıkla uğraşan veya bir kayıptan ötürü acı çeken) bir insana Tanrı'yı temsil etmek güçlü bir etki yaratır. Bu etki çoğunlukla dinleyerek elde edilir. Etkin, empatik bir dinleme, kulak değil kalp meselesidir. Pastör ne diyeceğini ister bilsin ister bilmesin, dinlemek bağ kurar ve kişiye değer verdiğini ve acılarına saygı duyduğunu gösterir. Çobanın dinleme becerisinin olması ve dinlemeye, koyunlarının yükünü taşımaya, kişinin gerçek acısını ve bu acıya eşlik eden diğer tüm duyguları kabul etmeye istekli olması hayatidir. Hikmetli bir çoban hemen yanıt vermez ya da acılı koyununu hemen Romalılar 8:28 gibi ayetlere başvurmaya yönlendirmez. Bunlar

çobanın ilgilenme yönteminin bir parçası olabilir ama ziyareti sonlandırmak gerektiğini hissettiği anda değil, kişiye yararlı olacağı anda yapılmalıdır.

Etkili gözetmenlik yetenekten çok fazlasını, istek ve dikkat gerektirir. Örneğin, kişinin canında işin Tanrı'ya düşen kısmını gerçekleştirmesi için Tanrı'yı beklemeye sabredebiliyor muyuz? Durum veya olayları tüm açıklığıyla göremediğimizde, sonuçlar hemen ortaya çıkmadığında ve insanları sevmek zorlaştığında nasıl tepki veriyoruz? Kendimizi güçlü hissettiğimiz noktaya gelmek adına hizmeti "kestirme yollardan" mı yürüteceğiz? Söz'ü paylaşmak ile pastörlük birlikte ilerlemelidir; etkili pastörlük yapamayan kişi, Söz'ü etkili öğretmez.

Değişimin Gücü

Kutsal Kitap'a göre, insanlarda değişim Kutsal Ruh'un eylemi aracılığıyla gerçekleşir.

1. Korintliler 3:5-17'de bunun nasıl gerçekleştiği açıklanır (bkz. Kol. 1:24-29). Tanrı her hizmet için farklı karakterlere, rollere ve armağanlara sahip kişiler kullanır. Örneğin, biri eker diğeri sular; kimi öğretir, kimi yardım eder, kimi Tanrı'nın vaatlerine iman yoluyla güvenmeyi teşvik eder. Ama dönüşüm Tanrı'nın sorumluluğundadır. Buna iman eden pastör, gözetmenliğinde şu iki unsuru dikkate alır: önderlik işini sürdürebilmesi için şevkle Tanrı'ya dua etmeli ve sürünün Tanrı'ya ait olduğunun farkında olmalıdır. Kâhyalığını ciddiye alır ama Tanrı'nın değişimdeki rolünü kendi kendisi üstlenmeye kalkmaz. Tanrı'nın yapabileceklerini Tanrı'ya bırakır, bazı şeyleri uzun süre beklemekten veya değişimi henüz göremediğinden ötürü üzülmeye doğaldır ancak hayal kırıklığına uğramaz.

Önderler olarak insanlarla Söz'ü paylaşmalı, onlara öğütler vermeli, uygun olduğunda ne yapmaları gerektiğini onlara söylemeli, lütuf göstermeli, düşünceli ve iyi niyetli olmalı ve yetkimizi yapıcı kullanmalıyız. Eninde sonunda, insanları değiştiren sadece İsa'dır. Bunu yapması için O'nu beklemeliyiz.

"Sabırsızlık bize denemelerden daha çok zarar verir... Sabırsızlık sevgiye zarar verir, bizi gördüklerimize göre yaşamaya yöneltir ve umut ettiklerimizi ancak kendimizin gerçekleştirebileceğine inandırarak Tanrı'nın rolünü gasp etmemize yol açar."⁴

"Sabırsızlık bize denemelerden daha çok zarar verir."

Hizmetin Getirdiği Acılar

Pastörlük gözetmenliği, acı çekmeye razı zayıf kaplarla, insanla yapılır. Pavlus bu konuyu hassasiyetle ve teolojik titizlikle ele alır (bkz. 2Ko. 2:14-7:1 ve 12:7-10). Zayıflıklara, zulümlere ve zorluklara dayanan kırılabilir bedenle (Mesih'in ölümü gibi) hizmet ederiz. Tanrı'nın gücüyle (dirilmiş Mesih'in yaşamıyla) ayağa kalkmaya, Müjde için çalışmaya devam etmeye ve kiliseye pastörlük yapmaya elverişli hale geliriz. Yüklere, zayıflıklara, denemelere ve zulümlere sabır ve sevinçle katlanırız. Acı – hizmetin fiziksel, psikolojik ve duygusal ağırlığı – aslında Tanrı'nın gücünün görüldüğü ve hizmetin gerçekleştiği sahnedir. Kilise üyeleri pastörlerini örnek alarak öğrenir. Bu dünyada yaşarken gerçekte neyin önemli olduğunu, imanla denemelere nasıl katlanmak gerektiğini ve Kutsal Yazılar'ı gündelik yaşamlarına nasıl uygulayacaklarını öğrenirler. Pastörlük yapmak isteyen herkes, bu hizmete girmeden önce yaşamlarına, bedenlerine ve ailelerine neye mal olacağını tartıp göze almaya razı hale gelmeli.

Pastör Gözetmenlik Hizmetini Paylaşır

Pastörlük, birbirimize hizmet etmenin bir parçasıdır, bir bireyin imtiyazı değildir (Ef. 4:11-16). Pastör veya öğretmen diğerlerini hizmet etmek ve kiliseyi geliştirmek üzere donatır. Bu bağlam içinde, kiliseyi geliştirme işi herkesin payına düşeni yapmasıyla gerçekleşir. Her biri sevgiyle kardeşlerine gerçeği söyler ve onları sahte öğretiyeye karşı korur. Pastörlük gözetmenliği diğerlerine Tanrı vergisi yaradılışlarının ve kurtuluşla ilgili çağrılarının yerine gelmesine yardım eder. Gözetmenlik hizmetinin paylaşılması neden önemlidir? Yitro'nun Mısır'dan Çıkış 18'de Musa'ya dediği gibi, "tek adam" hizmeti o kişinin yıkımını getirir. Buna ek olarak, insanları çobanlarından ve bedenden hak ettiklerinden mahrum bırakır. Gözetmenlik hizmetinin paylaşılması hem topluluk hem de pastör için iyidir. Gözetme armağanı olan kutsallar aracılığıyla acı çeken üyeleri tazelemek, kilisede iyi çobanlık için hayatidir.

Kutsal Kitap'ta Gözetmenlik

Kutsal Kitap bir çobanın göreviyle ilgili bizlere ne söyler? Mezmurlar 23'e göre, Tanrı'nın kendisi koyunlarının ihtiyaçlarını karşılar; hem yiyecek hem de korunma açısından. Koyunlarının isteklerini bilir, onları tehlikeli yerlerden koruyarak geçirir ve onları en iyi otlakta besler. Çoban çağrısı alan kişi sürüsünü Tanrı'nın güttüğü gibi gütmelidir. Yasa'nın Tekrarı 17 ve 18 gibi bölümlerde, kâhinlerin ve peygamberlerin hizmetiyle ilgili gerekli kriterler ele alınır. Yeremya 23 ve Hezekiel 34 gibi bölümlerde iyi çoban (veya peygamber), kötü çobanla (veya peygamberle) karşılaştırılır. Bu bölümlerde gözetmenlikle ilgili aynı temanın işlendiği görülür. Çobanın kendi kişisel kazancı uğruna diğerlerini kayırması kötülüktür. Günahı azarlamaya isteksiz bir pastör, topluluğunu yıkıma götürecektir. Günah işleyen çoban topluluğunu da günah işlemeye teşvik edecek ve hepsi Tanrı'nın gazabını tadacaktır.

"Çoban çağrısı alan kişi sürüsünü Tanrı'nın güttüğü gibi gütmelidir."

İsa'yı "Baş Çobanımız" olarak örnek alırsak. Elçileri ve halkı için ihtiyaç anlarında daima kayırdı. Çarmıha gerilmeden önce ve sonra Petrus'la ilgilendi. Öğrencilerini yıkıcı şüphelerinden ötürü azarladı. Çarmıhtayken annesiyle ilgilendi. Yuhanna 13:1'de İsa "sonuna kadar", diğer deyişle "tümüyle" seven olarak tanımlanır. Bir çobanın en büyük sorumluluğu sevgi göstermede örnek teşkil etmesi değil, Tanrı'nın ona çobanlık etmesi için verdiği sürüyü gerçekten sevmesidir. Bu sevgi, önderin Söz ve dua hizmetini sürdürmesini ve topluluğuyla birlikte olmaya isteklendirmesini sağlayacak bir sevgi olmalıdır. İsa, Yuhanna 10'da söz ettiği gibi İyi Çoban olarak sürüsüyle arasında yakın bir ilişki sürdürdüğüne işaret etti; O onları tanır, onlar da O'nu tanır ve ardından giderler. İsa çobanlığını, yalnızca para için hizmet eden ve sürüsünü gerçekten önemsemeyen çobanla karşılaştırır. Bağlamda, koyunlarını gözetmeyen veya sadece para için çalışan kişiler Yahudi önderlerdir. Bu nedenle İsa'nın kıyaslaması, Tanrı'nın seçilmiş önderlerinin Ferisiler gibi değil, İsa gibi olmaları gerektiğini anlamamızı sağlar. Pavlus 1. Selanikliler 2:1-12'de Selaniklilerin Müjde'den etkilemelerinin büyük payının gözetilmek olduğunu gösterir (1:5 ayeti ile 2:1 ayeti arasında bağlantı vardır). Bu paragrafın çoğunda müjdecinin hizmeti ve motivasyonları anlatılır; Müjde'yi tebliğ ederken de Pavlus bir anne ve baba gibi onları kayırmıştır. Pavlus onlar için yaşamını feda etmiş, onlara gelişmeyi öğütlemiş ve buna teşvik etmiştir.

Elçilerin İşleri 20:17-34, Pavlus'un kilise kurma hizmetinin mükemmel bir anlatımıdır. Pavlus kapı kapı ve alenen hizmet etti. Diğer deyişle, Söz'ü duyurmak ve dua etmek için her fırsatı

kullandı. Pavlus Tanrı'nın Sözü'nü tümüyle duyurdu; yani, Müjde'yi ihtiyaca uygun duyurdu ve yararlı öğretiyi onlara ilettiler. Göz yaşı döktü ve alçakgönüllülük gösterdi. İhtiyaç duyduklarında insanların yanındaydı ve kendini onlardan üstün görmedi. Acı çekmeye razı geldi (hizmet bağlamında, pastör başkalarının acılarına ortak olur). Koloseliler 1:24-29'da anlatılanlar, Pavlus'un Elçilerin İşleri 20'deki hizmet tanımlamasını tasdikler. Pavlus Sözü paylaşma hizmeti kapsamlıydı, acı çekmeye istekliydi ve hizmet etmek için Ruh'un kudretine ihtiyacı olduğunu kabul etmişti. Koloseliler'de Pavlus hizmet tanımına eklemeye bulunur; hizmetin hedefinin uygunluk (hem ruhsal hem duygusal uygunluk) olduğunu söyler. Bizlere, Mesih'in önünde gözetmenliğimizle ilgili hesap vereceğimizi anımsatır. 1. Timoteos 4, 5 ve Titus 2'de, gözetmenliğin çeşitli boyutları ele alınır. Bunların içinde insanları hatalarından ötürü azarlamak ve kilisede herkese uygun roller öğretmek yer alır. İnsanları hizmetleri için eğiten ve hazırlayan bir kilise, gözetme yükünü paylaşmış olur. Böyle bir kilise, üyelerin her birine bedeninin Tanrı'nın amaçladığı üyeleri olarak gelişmeleri için gerek duydukları teşviki sağlar.

Pastör diğerlerine örnek olmalıdır. Diğerlerini Mesih'i takip etmeye yönlendiren kişi odur (1Ko. 4:16; 11:1; Flp. 3:17). Tanrı'nın Sözü'nün nasıl uygulamaya geçirileceğini gösterir. İtaat etmede başarısız olduğunda neler yapılabileceğini açıklar. Başkalarını kayıran bir pastör olarak, kendi zayıflığı ve mücadeleleri konusunda dürüst olmalıdır. Aynı zamanda, Hristiyan yaşamını sürdürürken yardımcımız olarak Tanrı'nın lütfuna ve Kutsal Ruh'a işaret eder. Önderin gözetmenliğinin amacı ruhsal uygunluğu geliştirmektir; yani, topluluk üyelerinin Tanrı'yı ve başkalarını sevmesini, Kutsal Yazıları doğru uygulamaya yönelten hikmeti geliştirmelerini, Tanrı'ya ve Sözü'ne daima güvenen bir imanını canlı tutmalarını sağlamaktır (1Ti. 1:5).

Sonuç olarak, Sözü duyurmak önemlidir ama pastörlük kürsüde bitmez. Pastörün yüreğinden, koyunları için niyet ettiklerine ve ilişkilerine kadar uzanır. Pastörlük hizmetine çağrılanların çağrılarını sadık kalmaya, değişim için Tanrı'ya güvenmeye, koyunları Tanrı'nın istediği gibi olsun diye onlar uğruna acı çekmeye istekli olmaları esastır. 📖

Sonnotlar

- ¹ Timothy Laniak, *Shepherds After My Own Heart* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity, 2006).
- ² Bu deyim ve aşağıda yer alan görüşleri arkadaşım Steve Waterhouse'a borçluyum.
- ³ Stephen Greggo, "Counseling Care and Evangelical Pastoral Leadership: Implications for Seminary Education," *Trinity Journal*, Cilt 35, Sayı 2 (Sonbahar 2014), s. 290.
- ⁴ Zack Eswine, *Sensing Jesus* (Wheaton, Illinois: Crossway, 2013), s. 273. Eswine'nin bu kitabı, "insan üstü" çaba sarf etmek zihniyeti ardına saklanmayan hakiki bir "insan"ın insansal ölçülerle hizmeti geliştirmeye gösterdiği gayreti anlatan muazzam bir kaynaktır.

"Pastörlerin amacının genel kapsamı böylece "Mesih'in karakterini halkında biçimlendirmek" olmalıdır."

David Benner

Strategic Pastoral Counseling: A Short-term Structured Model (Grand Rapids, Michigan: Baker Academic, 2003).

Levililer'den Pastörlüğü Öğrenme

■ *Derek Rishmawy*

■ Y.M.

Üniversite hizmetindeyken, Levililer pastörlük teolojisi konusunda sık başvurduğum kitap değildi. Aslında Levililer kimi zaman kefaret konuşması hariç pek başvurduğum bir kitap değildi. Bu konuda yalnız olmadığımı düşünüyorum. Çoğumuz kilise üyelerimizi deri hastalıklarının arındırılması detaylarıyla hoşnut etme düşüncesinden hoşnut olmuyoruz.

Ama son zamanlarda Levililer'e karşı bu şekilde yaklaşımımızda ne kadar hatalı olduğumuzu öğrendim.

“Kurban, Tanrı'ya yaklaşmadığımızla ilgili olduğu kadar, Tanrı'nın bizi kendisine yaklaştırma arzusuyla da ilgiliydi.”

Eski Antlaşma'da Önderlik Yaklaşımı

L. Michael Morales son çalışması olan [Who Shall Ascend to the Mountain of the Lord?: A Biblical Theology of the Book of Leviticus](#) (IVP Academic, 2015)'ta yazdıklarıyla dikkatimizi Levililer'in ilk ayetlerindeki önderlikle ilgili çıkarımlara çeker:

RAB Musa'yı çağırıp Buluşma Çadırı'ndan ona şöyle seslendi: "İsrail halkıyla konuş, onlara de ki, 'İçinizden biri RAB'be sunu olarak bir hayvan sunacağı zaman, sığır ya da davar sunmalı. Eğer yakmalık sunu sığırsa, kusursuz ve erkek olmalı. RAB'bin sunuyu kabul etmesi için onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde sunmalı." (Lev. 1:1-3)

Bir İsraili ne zaman RAB'be yakmalık sunusunu sunmak istese, sunuyu ilk önce kâhinlere götürmeliydi. Kâhinler hayvanda herhangi bir kusur, leke, hastalık, uyuz veya sakatlık olup olmadığını incelemeliydi (Lev. 22:17-28). Morales'in değindiği gibi, Tanrı bu kâhinlere Tanrı halkı için önderlik yakınlığı gösterme fırsatı sunuyordu.

Tevrat'ın merkezini oluşturan kurban sisteminin düzenlemeleri İsrail'in Tanrı'yla ortak olduğu yaşamın atardamarıydı. Tanrı onları yalnızca halkını kutsallık konusunda eğitmekte değil (birçoklarımız düşünmek üzere eğitim alır, ancak Tanrı hem *göstermeyi hem de anlatmayı* sever), günahkâr insanları huzuruna getirmekte kullanıyordu. Kurban, Tanrı'ya yaklaşmadığımızla ilgili olduğu kadar, Tanrı'nın bizi kendisine yaklaştırma arzusuyla da ilgiliydi.

Tanrı'ya tapınanlar, Tanrı'ya bir tapınma eylemi olarak sahip olduklarının en iyisini sunmalıydı. Zayıf ya da kusurlu bir hayvan sunmak, ya Tanrı'yı ilgilendiren konulardaki duyarsızlığımızı ya da O'nun sağlayışına duyulan güven eksikliğini göstermekteydi. Tanrı'ya uzak bir yüreği işaret ediyordu. Bu nedenle sunuların sunulması ve incelenmesi, kâhinlerin halka önderlik etmeleri, onları doğru yola getirme ve eğitmeleri için bir fırsattı.

Yeni Antlaşma Dönemi Çobanları Açısından Anlamı

Yeni Antlaşma'nın üyeleri olarak, artık Buluşma Çadırı'nda ya da bir tapınakta yakmalık sunular sunmuyoruz. Mesih'in çarmıhta tamamladığı eylem, boğaların ve keçilerin kanlarının asla yapamayacağı şeyi yaptı: bizi suç ve günahtan arındırdı ve bize yaşayan Tanrı'nın huzuruna girme erişimi sağladı (İbr. 10:4). Ama bu, Rab'be kabul edilir sunular sunmamız gerekmediği anlamına gelmez. Pavlus bizi, Mesih'te bize bahşedilen görkemli merhametlere karşılık olarak tüm yaşamımızla ruhsal sunular sunmaya teşvik eder (Rom. 12:1-2). Levililer bize hâlâ bir şeyler öğretmektedir.

Uygulama iki yönde ele alınabilir. Biri basitçe Tanrı'nın halkı adına daha büyük bir kişisel yoklama çağrısıdır. Her bir İsrailinin Rab'bin önüne getirdiği sunuların bilincinde olması gerektiği gibi, bizler de zaman, enerji, duygular ve adanmışlık konularında Tanrı'ya sonradan aklımıza gelen bir düşünce muamelesi göstermediğimize çok dikkat etmeliyiz. Tanrı her şeyimizi hak eder.

Zorlukları Kabullenmenin İki Nedeni

Pastörlerin bu metin üzerinde düşünmeleri onların yararına olacaktır. Önderler özel aracılık anlamında "kâhin" değildir, ancak Tanrı'nın halkını tapınmak üzere eğitmek ve yönlendirmek onların sunularını incelemelerini sağlamayı gerektirir. Önder olarak yakınlık göstermek ve doğru yola getirmek gibi zorlu işlerden kaçınmak ayartıcıdır ama Levililer'de bildirilen tapınma düzeninin ışığında bu ayartılmaya iki nedenden ötürü direnmeliyiz:

İlk olarak, Tanrı emeklerinize layıktır. Tanrı Peygamber Malaki aracılığıyla konuşarak şunları der:

"Kör hayvan kurban etmek kötü değil mi? Topal ya da hasta hayvan kurban etmek kötü değil mi? Böyle bir hayvanı kendi valine sun bakalım! Senden hoşnut kalır mı ya da seni kabul eder mi?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB." (Mal. 1:8)

"Önderler özel aracılık anlamında "kâhin" değildir, ancak Tanrı'nın halkını tapınmak üzere eğitmek ve yönlendirmek onların sunularını incelemelerini sağlamayı gerektirir."

Pastörler, Tanrı'nın ulu adı uğruna halkınızı Tanrı'ya tapınmaya teşvik edin!

İkinci olarak, topluluğunuzun emeklerinize ihtiyacı var. Artık kefarete sunular sunmuyor olsak da, sunularımız hâlâ Tanrı'yla paydaşlığımızın ana damarıdır. Eğer topluluğunuz kendini İsa'ya sunmuyorsa, başka bir şeye sunuyordur: paraya, cinselliğe, güce, aileye, kariyere veya onları mahvedecek başka bir puta... Halkımız kendini her şeyden çok ibadetle İsa'ya vermelidir. Bu amaçla yaratılmışlardır.

İsa'ya Yaraşır Önderlik Etmenin Dört Yolu

Önder olarak ilgi göstermekte uzman değilim, ama İsa'nın kâhinlik yüreğine yaraşır bir tutumla topluluğunu güdeceklerse pastörlerin en az şu dört noktaya özen göstermeleri gerektiğini düşünüyorum:

İlk olarak, yaşamlarını görebilmek için topluluğumuza olabildiğince yakın olmalıyız. Kırık bacağı ya da sakat gözü var mı diye bir buzağıyı ya da keçiyi incelemek buna nazaran kolaydır. Ancak bir insanın yüreğini incelemek zaman alır, ilgi ister, Kutsal Ruh'tan bilgelik

gerektirir. Aynı zamanda biraz yakınlık da gerektirir. Diğer deyişle, değerli önderler, topluluğunuza kendilerini hiçbir şeyi saklamadan İsa'ya sunmayı uygun şekilde öğütlemek istiyorsanız yaşamlarının bir parçası olmalısınız. Koyunlarından ayrı duran pastörler onları tanımaz, yönlendirmeleri de malumatsız ve yanlış olur.

İkinci olarak, onları sevmeliyiz. Bu açıkça bilinir olmalı. Sevgi, gerçek ve hassas ilgiyi kilisenin yaralı üyelerinin haklı olarak tepki gösterebileceği yıkıcı, otoriter, "irdeler" yaklaşımdan ayıran çizgidir. "Kâhinlik" hizmetimizde topluluğumuza İsa gibi yakınlık duymalıyız (İbr. 4:14-15). Halkımızla aynı gemide olduğumuzu, hepimizin doğru yola yönelmeyi sağlayan lütfu talep eden ayartılarla, günahlarla ve başarısızlıklarla mücadele ettiğimizi hatırlamalıyız (İbr. 2:17-18).

Üçüncü olarak, konuşma cesaretine sahip olmalıyız çünkü bazen doğru çobanlık bile tuhaf olabilir. Zorlayıcı veya müdahaleci olmak ya da onlara iyilikten çok zarar vermesi olası bir doğru yola yönlendirme sözüyle yüreklerini yanlış değerlendirmek istemeyiz. İşte bu nedenle bu son iki nokta önemlidir. Açık sözlü olmak insanlar sözcüklerinizin sevgi dolu bir kalpten geldiğini bildiklerinde işe yarar, çünkü onları çok iyi tanıyorsunuzdur.

Son olarak, İsa'nın kendimizi tümüyle sunmaya layık olduğunu sürekli duyurmalıyız. Fedakârlık ne zaman görev olmaktan çıkıp bizi hoşnut eden bir eylem olarak görürüz? O'nu çarmıha gerilmiş ve dirilmiş – kendinde hiçbir leke veya kusur olmadan kendini bizim yerimize sunmak için mükemmel fedakârlığıyla itaat göstermiş tek kişi – olarak duyurduğumuzda.

Eğer İsa vaazımızda ve önderliğimizde tüm görkemiyle parlıyorsa, Tanrı'nın lütfuyla halkımızın yüreklerinde ve tapınmalarında da aynı etkiyle hüküm sürecektir. **E**

Kaynak: "Learning to Pastor from Leviticus" < <https://www.thegospelcoalition.org/article/learning-to-pastor-from-leviticus/> > (08.11.2018 tarihinde erişildi). İzin ile kullanıldı.

"Pastörler acı veren koşulları değiştirmeye her zaman yardımcı olamaz ama insanları Mesih'te geliştirmenin anlamı da bu değildir. Mesih'in izleyicilerinin başkalarından farkı daha az acı çekmeleri değil, acı çekerken Tanrı'nın aralarında bulunmasına ve yaptıklarına verdikleri karşılıktır. Pastör insanlara yaşadıklarını Müjde'nin ışığında ve yaşayan Mesih'le ilişkileri bağlamında değerlendirip anlamalarına yardım eder, onları her şeye, sıkıntılara bile, iman, umut ve sevgiyle karşılık vermeye yönlendirir. O halde pastör teologların canları gözetmesinin yollarından biri, birçoklarının Tanrı'yla ilgi algısını değiştirmektir."

Kevin Vanhoozer

The Pastor as Public Theologian: Reclaiming a Lost Vision (Grand Rapids, Michigan: Baker Academic, 2015)

Pastörlük Hizmeti Hazırlığı

Motivasyonları Dikkate Almak

▼ *Eva Burkholder ve Rhonda Wiest*

☞ Y.M.

Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım. (Gal. 1:10)

Bir çoban başkalarına etkili hizmet etmeden önce, bu hizmetin duygusal ve ruhsal gereklerine hazır olmalıdır. Hepimizin üstesinden gelmesi gereken engeller ve duvarlar vardır. Bunlar büyürken deneyimlediğimiz birçok incinmeden veya bize öğretilen hatalı yönlendirmelerden kaynaklı olabilir. Bu incinmelerin ve ihtiyaçların üstesinden gelmeye çalışırken sıklıkla yanlış yollardan gideriz; hatta bazen hizmetimizi de bu yönde kullanırız. Hizmetimizle ilgili motivasyonlarımızı iyileştirmeden veya arındırmadan önderlik hizmetine kalkışmamız bize yarardan çok zarar getirecektir.

Başkalarına yardım etme motivasyonumuz çoğunlukla incelikli temellere dayalıdır. Yardım etme niyetimizi kendimize dürüst yanıtlar vererek irdeleyebiliriz:

1. Bu hizmeti yaparak egomu tatmin etmiş olacak mıyım?
2. Bu hizmet sayesinde tanınmayı umuyor muyum?
3. Birinin ihtiyaçlarını anlayamadığımda ve ona tavsiye veremediğimde başarısızlık hissediyor muyum?
4. Sadece duygusal, doğaüstü, şifa verme vb. etkilerle sonuç görebileceğim hizmet yolları mı arıyorum?
5. Her zaman ruhsal olmak ve ruhsal konular hakkında konuşmak zorunda hissediyor muyum?
6. Her zaman iyimser ve mutlu mu olmalı mıyım?
7. Başkalarının önünde dürüst ve olduğum gibi miyim?
8. Herkes tarafından sevmek zorunda hissediyor muyum?
9. Kendimi, insanların bana ve hizmetime yaklaşımlarına göre mi değerlendiriyorum?
10. Birinin derin ihtiyaçlarını ve duygularını benimle paylaşması bana neler hissettiriyor? Kendi yaralarımın ve ihtiyaçlarımın etkisinde kalmadan başkalarına yardım edebilir miyim?
11. Başkalarını onarma ihtiyacı hissediyor muyum? Onlara annelik etmek, onları çocuğum gibi benimsemek mi istiyorum? Onları itmek, uzaklaştırmak mı istiyorum? Canlarına okumak mı istiyorum?
12. Başkasına yardım etmek beni çocukluğuma götürüp kendi yaralarım için ağlamama neden oluyor mu?

13. Başkalarına, kendi ihtiyaçlarımı karşıladığı için mi, yani kendimi hoşnut etmek için mi yardım ediyorum?

Bu sorulardan herhangi birine "evet" diyorsak, muhtemelen başkalarına yardım etmeye hazır değilizdir. Buna ek olarak, insanlara yardım etmeye yöneldiğimizde kendimizde yukarıdaki motivasyonların görülüp görülmediğini başkalarına sormak, kendimizi daha geniş açıdan görmemizi sağlayacaktır.

Önder olarak öncelikle kendimizi tanımaya ve duygusal iyileşmeye yönelmeliyiz. Daha sonra, Tanrı'nın yardımıyla, kendi ihtiyaçlarımızdan ziyade koyunların ihtiyaçlarına göre hizmet edebiliriz. Neyse ki başkalarına yönelen bir Çoban gerçekten de şifa verme gücüne sahiptir. Kendi meselelerimizi çözümlenmek üzere yardım gördükten sonra, koyunlara sağlıklı yönlendirmelerde bulunan sağlıklı çobanlar olabiliriz.

Hizmet için gerekli duygusal ve ruhsal hazırlık yaptıktan sonra bile motivasyonlarımız kusurlu olabilir. Tanrı adına kalkıştığımız işler iyi motivasyonlara dayansa da çoğunlukla bazı benmerkezci güdüler de taşır. Hangi alanda iyileşmeye ve gelişime daha ihtiyacımız olduğunu göstermesi için Baba'ya, Öğütçümüz'e dua edelim. Kendimize değil, Rab'be hizmet ettiğimizden emin olmak için sürekli kendimizi sınavalım. Bizi Kendisiyle doldurmasını isteyelim ki hizmetimizin bizi doldurması beklentisine girmeyelim. ☑

Kilise Önderliği Hizmeti

Neredeyse dört önderden üçü bize ilk sırada gelen önderlik zayıflıklarının bireylere önderlik hizmeti sunmak olduğunu söyledi. Önderlik hizmeti, birkaç sorumluluktan bahsetmek gerekirse, danışmanlık yapmayı, evlere ve hastanelere hasta ziyaretine gitmeyi, düğün ve cenaze törenleri idaresini içermektedir.

"Sık aldığım bir eleştiri var," dedi Nevadalı bir pastör bize. "İnsanların bireysel hizmet beklentilerini gerçekleştirememek benim hatam. Ama eğer hepsinin beklentisini gerçekleştirecek olursam vaaz hazırlıklarına, insanlara müjdelemeye ve düşüncelerim üzerine yoğunlaşmaya zamanım kalmaz. Sürekli bu gerilimle yaşıyorum ama diğer sorumluluklarıma ait zamandan çalmayı da reddediyorum."...

"Sonunda bir gün aklıma geldi," dedi Oklahoma'dan kıdemli bir pastör olan Tom J. "Tüm hastane, danışmanlık, ev ziyaretlerini ve ufak hizmeti iki nedenden ötürü yapıyordum. İlk olarak, bundan övgü alıyor, takdir ediliyordum. İkincisi, bunu yapmadığım için eleştirilmekten kaçınıyordum. Her ikisi de bunları bu şekilde yapmam için meşru bir neden değildi." Bir anlığına durdu ve ses tonu ciddileşerek şöyle devam etti: "Ama beni ne etkiledi biliyor musunuz? Kutsal Yazılar'a karşı itaat etmediğimi fark ettim. Tüm bu hizmetleri yerine getirmeye çalışırken, kilisedeki insanları Tanrı'nın onlara hizmet etmeleri için verdiği çağrıdan mahrum ediyordum."

Thom S. Ranier

"Top 5 Weaknesses of Effective Church Leaders", churchadminpr.com < <http://www.churchadminpr.com/Articles/Leaders - Top 5 Weaknesses of Effective Church Leaders.pdf> > (04.11.2018 tarihinde erişildi).

Koyunlara İyi Bakmak

Ken ve Rhonda Wiest

Y.M.

Tanrı halkına etkili çobanlık etme konusu, e-manet'in bu sayısında yer alan "Ruhsal Çobanlık" adlı makalede kısmen işlenmiştir. Bütünleyici olması açısından, bu makalenin ardından o makaleyi de okumanızı öneririz.

Çobanlık, pastörlük, gözetmenlik tanımını şöyle yapabiliriz: Tanrı Sözü'nün ve duanın bir pastörün varlığı aracılığıyla hizmeti. Bu hizmet Ruh tarafından güçlendirilir ve kişinin içinde bulunduğu durumun ihtiyaçlarına uygun bilgece ve yararlı yollarla sunulur.

İyi bir pastör koyunlarına çobanlık etmek için bir ihtiyaç ortaya çıkana kadar beklemez; kilisede genel ruhsal bir atmosfer oluşturur. Bu atmosfer birliği korur ve kilisedekilerin genel ruhsal gelişimini destekler. İmanlıları kendilerini ve Rab'le ilişkilerini sorgulamaya yönleltmek¹ böyle bir atmosfer kurmaya yardımcı olur. Diğer deyişle, iyi çobanlık imanlıların Rab'le yürüyüşlerini, kiliseye katılımlarını, kutsallık ve tanıklık düzenlerini irdelemelerine yol verir. İyi pastör imanlıların Tanrı'nın önünde hesap vermeden önce bu yaşamda neyin önemli olduğu üzerine odaklanmalarına yardım eder. Pastörün koyunlara, halkına yaklaşımı çok önemlidir. Topluluğunu evlerinde, iş yerlerinde, okullarında ziyaret eden pastörler topluluk üyeleriyle ilişkisinde daha derin ruhsal yönlendirmişte bulunabilir ve onları teşvik edebilir.

İbraniler'in yazarı hepimizin zayıf olduğunu söyler. Bu nedenle, *bilgisiz ve yoldan sapan insanlara* sempati duyabilmekteyiz (İbr. 5:2). Tanrı'yı tanımak ve O'nun önderi olmak ihtiyaç içinde olanla ilgilenmek demek (bkz. Yer. 22). İnsanlar kilise önderinin yaklaşılabılır ve güvenilir olduğunu hissetmelidir. Pastörün Kutsal Kitap'a dayalı bilgeliği ve ihtiyatlığında emin olmalılardır. İnsanların duygusal ihtiyaçlarıyla ve günahla ilgili konularda bize danışmanlarını kolay hale getirmeliyiz. İnsanlar, hem günahın gücü ve kırıcı etkileri hem de insan olduklarını da anlayacak bir pastörün kendileriyle ilgilendiği konusunda güvende hissetmelidir. Topluluğuyla ilgilenen kişi, insanların içlerini döktükleri meselelerden ötürü şaşırılmamalı ve şok olmamalıdır. "Topluluktakiler kendileri için hayati olan ihtiyaçlarını ifade etmeden önce, özel hayatlarının ortaya dökülme utancını yaşama riskinin karşısında alacağı yardım umudunu tartar."²

"Bilgece ve Yararlı Yollarla"

Etkili pastör halkını da kendini de çok iyi anlar. Kendi isteğini öteki kişiye zorlamayacağı zamanları bilir. Aceleci davranırsak Tanrı'nın değil, insani çözümleri vurgulamış oluruz; Tanrı'nın kendi zamanında ve kendi yöntemiyle etkin olmasını sağlamaktan ziyade kendi yetkimizi dayatmış oluruz. Doğru zamanda doğru yanıt verdiğini düşünerek kendiyile gurur duyan önder için bu önemli bir öğrenme noktasıdır. Ne yazık ki, birçok pastör için her an "konuşmak için doğru an"dır! Uzun vadede incinmiş birine hızlı yanıt vermekten ziyade Tanrı'nın yolunu bulmada destek olmak daha etkilidir.

Charles Ringma şunları yazar:

Yardım edenler kimi zaman yardım etme konusunda aşırı istekli olabilir. Danışmanlar sorunları çözmekte aceleci davranabilir. Ve tavsiyede bulunanlar çoğunlukla soruları doğru anlamadan yanıtlar sunmaktadır. Dahası, dindar insanlar çoğunlukla dinleyicinin benzer kaygılarının ve ihtiyaçlarının olup olmadığını önemsemeden, başkalarıyla yalnızca Tanrı'yla ilgili yardım tecrübelerini paylaşmaya heveslidir.

Bu nedenle, insanlara çözümleri dayatmadığımız konusunda dikkatli olmalıyız. Çözümler bulunmalıdır. Bir aşçının yemekleri hızla servis etmesi gibi sunulmamalıdır. Nouwen şu gözlemlerde bulunur: "Kimseyi böyle kişisel ve samimi bir yürek değişimine zorlayamayız, ancak böyle bir değişimin gerçekleşebileceği alan sunabiliriz."

Böyle bir alan yaratmak, insanlara destek ve teşvik kadar zaman ayırmayı da gerektirir. Yeterli zaman ayırmak insanların sorularını teşhis etmek, acılarını deneyimlemek, öfkelerini açığa vurmalarını ve kırılmış beklentilerini ortaya çıkarmalarını sağlar. Ezber yanıtlar vermez, cevap ve yenilenme arayışındaki kişiyle birlikte, onun yolunda, onun hızıyla ilerlemeye yol verir.

Bu, doğrudan yardım sunulmayacağı ve her şeyin yardım isteyen kontrolünde olduğu anlamına gelmez, elimizdeki imkânları (ortam, destek, yardım) birlikte çalıştığımız kişiler tarafından talep edildikçe sunduğumuz anlamına gelir.³

Hikmetli çoban, talimatın zaman zaman başlıca ihtiyaç olmadığını fark eder. Acı çeken biri açısından, onu dinleyen birinin olması, onunla dua edilmesi ve bazen sadece yanında olunması en iyi çobanlıktır. Gösterdiğimiz ilgiyi en iyi tanımlayan sözcükler şunlardır: yakın ve sevecen.⁴

"Gösterdiğimiz ilgiyi en iyi tanımlayan sözcükler şunlardır: yakın ve sevecen."

İyi bir gözetmenlik kutsalların hem duygusal hem fiziksel hem de ruhsal ihtiyaçlarını öğrenmeyi içerir. Yardım etmeden önce, kişinin ne hissettiğini

ve neyle mücadele ettiğini öğrenmek amacıyla dinleyici olmalıyız. Hedefi ıskalayarak Mesih'in yardımının etkisini azaltmayı istemeyiz! Fakat bazen birine nasıl yardım edeceğimizi bilmediğimiz ve bilemeyeceğimiz zamanlar olur. Çobanın acı çeken kişinin acılarına ve yüreğin ıstıraplarına ortak olması ve yalnızca Tanrı'ya güvenmesi gereken zamanlardır bunlar. O anlarda yapabilecek ve yapılması gereken tek şey çoğunlukla budur. Eyüp'ün arkadaşlarının ziyaretlerin ilk anlarında yaptıkları, her ne kadar konuşma ilerledikçe tutumları biraz değişse de, buna iyi bir örnektir (Eyü. 2).

"Kişinin İhtiyaçlarına Göre"

Hikmetli çoban, destek için kendisine gelene en faydalı yardım sağlamak adına yaklaşımını uyarlar. Farklı insanların farklı ihtiyaçları vardır, ayrıca insanların farklı zamanlarda farklı ihtiyaçları olur. Pavlus bunu 1. Selanikliler 5:12-14'te vurgulamıştır: "Size yalvarırız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun."

Ruhsal Boyutlar

Yeni imanlı

İmana dayalı bir yaşam sürmek için yönlendirilme ve temellendirilmeye ihtiyacı vardır. İmanlılarla ve Mesih'le yeni ilişkisinin nasıl görüldüğünü anlamaya ve paydaşlığa ihtiyacı var. Yeni imanlıyla birebir ilgilenmek, iman temellerinde gelişmesini ve gelişiminin bu önemli evresinde ihtiyaç duyduğu desteği almasını sağlar.

Zayıf imanlı

Yakın gözetmenliğe ihtiyacı vardır. İmanda yeni olabilir veya aklındaki şüphelerle mücadele ediyor olabilir. Onları Mesih'le özdeşleşmesinde güçlendirin ve cesaretlendirin. Hem başarısızlığını ve zayıflığını hem de Tanrı'nın lütfunu kabul etmesine yardım edin. Kendi zayıflığının bilincinde olunmasından Tanrı'nın hoşnut olduğunu bilmesi gerekir. Zayıflığın Tanrı'nın gücünün daha açık görüldüğü bir evre olduğunu anlamalarına yardımcı olun. Zayıf imanlıların kilisede hizmet etmelerinin birçok yolu vardır; sadece biraz daha teşvike ve belki de biraz daha eğitime ihtiyaçları var.

Olgun ve güçlü imanlı

Söz'ü işitmelerini sağlayarak çobanlık edilebilir. Onlara en iyi hizmet, onları hizmete dahil etmektir. İman yolculuklarında gelişmelerini, kilise ve dünyada daha etkin olmalarını sağlayan karşılıklı hesaplaşma fırsatı verin onlara.

İmanlı olduğunu iddia eden isyankâr

Hem kendi iyiliği hem de sürünün korunması için uyarı almalıdır. Galatyalılar 6:1 böyle bir insana nasıl yaklaşmak gerektiğini açıklar: "Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın." Kilise disiplini uyarıların son adımıdır. Disiplinin hedefi, söz konusu kardeşi Mesih'e geri kazanmaktır. Ancak disiplin aracılığıyla mutlaka değişeceğine dair hiçbir garanti yoktur. Her imanlı çobanlık edilmeyi hak eder ama bazıları çobanın rehberliğini reddeder.

İmanlı olmayan

Müjde'yi açık ve net, vicdanını ikna edecek şekilde duymaya ihtiyacı olanıdır. Samimiyetle ileri sürdüğü iddialar ve sorular özenle ele alınmalıdır. Mesih'in bedenini etkin görmesine, çeşitli yanıtlar elde etmesine ve iman, sevgi ve birliğin nasıl vücut bulduğunu görmesine olanak tanıyın.

Ailevi Durumlar

Evli Olmayan

Hem kilise hem de bekâr olanlar, bekâr yaşamın Tanrı'dan bir armağan olduğunu görmek üzere eğitilmelidir. 1. Korintliler 7 bize, Elçi Pavlus gibi evli olmayanların tümüyle Tanrı'nın çağrısı üzerine odaklanma fırsatına sahip olduğunu söylemektedir. Bekâr insan sık sık toplum tarafından uyumsuz görülme baskısıyla uğraşır. Bu nedenle kilise bekâr olanlara kendilerinin Tanrı'nın gözünde bir hazine olduklarını anlamalarını sağlayacak ölçüde değer vermeli ve desteklemelidir. Tanrı'nın bekârlığa bakış açısını anlamalarına yardım etmelidir (1Ko. 7).

Kilisedeki bekârların her iki cinsle de iletişim kurma ve hizmet alanı bulma özgürlüklerine olanak tanıyın.

Nişanlı

Çiftler yaşam boyu evlilik bağı kurmadan önce evlilik öncesi danışmanlığı almaları tavsiye edilir. İyi bir evlilik öncesi danışmanlığı, nişanlı çiftin Tanrı'nın evlilik için tasarılarını anlamasına Tanrı'yı hoşnut eden bir evliliğe adım atmasına yardım eder. Evlilikteki roller ve maddi, yeni akrabalar, hizmet ve kiliseye katılım gibi meseleleri nasıl ele alacaklarını, bir aile kurma ve büyütme, boş zamanlar vb. gibi konulardaki beklentiler hakkında görüş alışverişinde bulunma fırsatı verir. Çift için esas hedef fikir ayrılıklarını çözümlenmek için açık, saygılı iletişimi ve sağlıklı araçları öğrenmektir.

Evli

Evli çiftlerin problemlerine yardımcı olmak kapsamlıdır ve hepsini burada ele almak mümkün değil. Problemleri olan çiftlerin birbirlerini saygıyla dinlemeleri için eğitime ve teşvike ihtiyaçları vardır. Köklü problemleri belirlemek için desteğe ihtiyaç duyarlar (ve belki de evlilikte deneyimli olgun çiftlere). Gerek olduğunda eşlerle tek tek ve daha sonra birlikte konuşulmalıdır. Konuların üstesinden gelmek için her zaman Kutsal Ruh'un gücüne ve yardımına başvurun. Aynı zamanda onlara sorumluluklarını anımsatın. Çiftin çözüme yönelik kararlılık ölçüleri, problemlerle başa çıkabilme göstergesidir.

Duygusal ve Fiziksel İhtiyaçlar

Keder

Yakınlarını kaybeden insanların kederlerini yaşamak için zamana ihtiyaçları vardır; bu her birey için farklı olacaktır. Sağlıklı nitelendirilen keder yıllarca bile sürebilir. Sizin pastör olarak varlığınız sözleriniz kadar önemlidir. Waterhouse şöyle der: "Pastör Tanrı'yı temsil eder; kederli insanların yanlarında olmamaları onlara Tanrı'nın elini kendilerinden çekmiş hissi verir".⁵ Kederli olanlara yakın kalarak, onların ağlamalarına ve duygularını ifade etmelerine olanak tanıyarak, acılarıyla empati kurarak yardım edebiliriz. Onlarla ve onlar için dua etmek, onları ihtiyaçlarını asıl anlayana yönlendirmeyi sağlar. Uygun zamanda onlara Mesih'in kendileriyle olduğunu, tesellisini ve sonsuz evimizin varlığının kesin olduğunu anımsatın. Unutmayın ki "zamanından önce söylenen gerçek acı verir."⁶

Acı

Evlerinden ayrılamayanları ihmal etmemeye özen gösterin. Onları ziyaret edin ve başkalarının ziyaret etmeleri için de ayarlamalar yapın. Kiliseyi "birbirlerinin yüklerini taşımak" üzere eğitin. Ziyaretinizde kendi yaşamınızı paylaşmaktan kaçınmayın; eve mahkûm olanlar onlara dış dünyadan haberler getirmenizden hoşnut olacaktır. Onlarla ve onlar için dua edin. Uzun süredir acı duyanlar çoğunlukla "neden" sorusunu sorarlar. Onları acı çektiklerinden ötürü suçlamayın. Eyüp gibi, sıklıkla neden acı çektiğimizi bilmeyiz, ancak Eyüp gibi imanlıya yaraşır bir yanıt arayabiliriz. Tanrı'nın onları unutmadığına dair onlara güvence verin. Onlarla birlikte Kutsal Yazılar'ı okuyun. Tanrı'nın vaatleri ve tesellileri, onların umut dayanaklarıdır. Uygun zamanda, Tanrı'nın şu anda yüreklerinde ve yaşamlarında ne yaptığıyla ilgili fikirlerini sorun *onlara* (örneğin, dayanmayı öğreniyor veya Tanrı'ya bağlı kalmaya devam ediyor gibi). İmanlarında güçlü kalmaları için onlara destek olun.

Depresyon

Depresyon, çoğunlukla temelde yatan nedenlere dayalıdır. Kimi zaman fiziksel bir nedendir, kimi zaman da geçmişinden bir istismar olayı, suçluluk, köklenmiş bir öfke, kin, kayıp, büyük yaşam değişimleri veya yalnızlaşma duygusal duygu durumu bozukluğuna neden olabilir. Depresyonda olanlar, duygularını etkileyen ruhsal nedenleri anlama konusunda desteğe ihtiyaç duyarlar. Onları dinleyin. Köklenmiş nedenlerin üstesinden gelmeye ve yaşamı Tanrı'nın bakış açısından görmeye gayret ederken onlara destek olun. Tanrı'nın yardım edeceğine dair güvence verin. *Ancak* iyi hissetme süreci zaman alacaktır. Yüreklerinde Tanrı'nın etkin olmasına olanak tanımalarına teşvik edin. Sağlıklarını geri kazandıracak gündelik aktivitelere teşvik edin: düzenli ve iyi beslenme, egzersiz, müzik dinlemek gibi. Klinik depresyon kapsamına girenleri profesyonel Hristiyan danışmanlığına yönlendirin.

Ekonomik Problemler

Ekonomik problemler veya iş kaybı kişinin umudunu ve özgüvenini çabucak söndürebilir. Her şeye rağmen, bu dönem kişinin sağlıklı konusunda Tanrı'ya güveninin gelişebileceği bir dönem olabilir. Tanrı'nın onlarla ilgilendiğine dair işaretleri gösterin ve yeteneklerine güvenmeye teşvik edebileceğiniz yollar bulun. Ekonomik açıdan depresyon yaşayanlar iş eğitimine veya iş bulma desteğine ihtiyaç duyabilir. Kimileri işle ilgili yeni tutumlar ve alışkanlıklar edinmeye ihtiyaç duyuyor olabilir. Gerek duyulursa, paralarına iyi kâhyalık etmeleri konusunda onlara yardımcı olun.

Uzmanlarla Birlikte Çalışmak

Pastör kimi zaman insanları profesyonel yardım sunanlara yönlendirebilir (psikologlara, doktorlara, avukatlara). Uzman yardımı gerektiren sorunlar klinik depresyon, manik depresiflik, intihar düşünceleri, cinsel istismar ve diğer şiddet türlerini içerebilir. Eğer pastör hizmetinin anlaşılmadığını veya uygulanmadığını, kişinin iyileşeceğine durumunun çok kötüye gittiğini, kişinin ihtiyaçlarını veya bildiklerini anlatmadığını fark ediyorsa başka yerlerden yardım alma zamanı gelmiş demektir.

Zihinsel hastalıkları olanların aileleri için dua etmeyi ihmal etmeyin. Önyargıları ve anlayışlarının körelmesi onları çoğunlukla insanlardan izole eder. Onlara yardımcı dokunacak bir kaynak olarak, Dr. Steven Waterhouse'un *Tanrı'nın Gücüyle: Zihin Hastası Aileleri İçin Bir Hizmet* (İstanbul: Haberci Yayınevi, 2018) kitabını öneririz.

Sağlıklı kilise, birbirleriyle ilgilenen üyelerle mümkündür. Kilisedeki herkes er geç pastörün gözetmenliğine ihtiyaç duyar. Bu göreve ve sorumluluğa sevinç ve umutla girişelim, birbirimizden minnet dolu yüreklerle bu hizmeti alalım. **✉**

Sonnotlar

¹ Charles Bridges, *The Christian Ministry* (Carlisle, Pennsylvania: Banner of Truth Trust, 1967), 354.

² Stephen P. Greggo, "Counseling Care and Evangelical Pastoral Leadership," *Trinity Journal*, Cilt 35, No. 2 (Sonbahar 2014), s. 276.

³ Charles Ringma, *Dare to Journey with Henri Nouwen* (Colorado Springs, Colorado: Pinon Press, 2000), Kindle konumu: 1236/1765.

⁴ Bridges., s. 353.

⁵ Steven Waterhouse, *Life's Tough Questions* (Amarillo, Texas: Westcliff Press, 2005), 150.

⁶ Maria Egilsson, "Acı Çeken Biriyle Konuşurken...", *e-manet*, Sayı 53 (Ocak-Mart 2019), s. 24.

Kilise Önderleri Konuşuyor

■ *Ahmet Güvener, İbrahim Deveci, İhsan Özbek, İsmail Kulakçioğlu ve Zekai Tanyar*

Rab'bin sürüsünü güdebilmek doğuştan verilmiş armağan değildir, öğrenilmesi gerekir. Onlarca yıllık tecrübeye sahip önderlerimiz bizimle öğrendiklerini paylaşıyorlar. Biz sorduk, onlar yanıtladılar:

Çobanlığın tanımı nedir?

Zekai Tanyar: Annelik, babalık.

İhsan Özbek: Çobanlık, kişinin hizmet ettiği sürünün doğru şekilde beslenmesini sağlamak ve onlara zarar verecek şeylerden korumak için gerekli olan her şeyi yapmaktır. Kilise çobanı hizmet ettiği insanların Tanrı sözünden beslenmesini sağlar, zararlı öğretilerden onları korur, herhangi bir nedenden dolayı yaralandıklarında bakımlarını sağlar.

İbrahim Deveci: Tanrı'nın emanet ettiği sürüyü beslemek, korumak, geliştirmek (donatmak) ve disiplin etmektir.

Ahmet Güvener: Çoban ve gözetmen aslında gözleyen ve bakan anlamındadır. Bu yüzden Rab tarafından çağrılan kilise ihtiyarı devamlı kendisine emanet edilen değerlerin gözetmeni ve koruyucusudur. Bu değer kendisine ait değil, kendisine emanet edilmiştir. Çobanın gözetmenliği sürünün zamanında doyması zamanında su verilmesi ve zamanında dinlenmesini sağlamasını da içerir.

İsmail Kulakçioğlu: Gözetmenlik, çobanlık deyince öncelikle Elçilerin İşleri 20:28 ayetlerini düşünürüm. "Bütün sürüye göz kulak olmak" bağlamında gözetmenin, çobanın üç sorumluluğunu belirler: Birincisi sürüye bakmaktır. Yani onların ruhsal ihtiyaçlarını Tanrı sözüne uygun karşılamak, Tanrı Sözü'yle beslemektir (Mez. 23:1-2). İkincisi sürüyü yönlendirmektir. Tanrı halkının Göksel Babamız, kurtarıcımız İsa Mesih ve Kutsal Ruh ile doğru bir ilişki içinde olmasını sağlamaktır (Mez. 23:3-6). Üçüncüsü sürüyü korumaktır. Yani gözetmen, çoban yanlış öğretileri ayırt edebilmeli ve kararlılıkla bu öğretilere karşı durabilmelidir. Yoksa Tanrı evinin kâhyası olamaz (Tit. 1:7).

İnsanlarla ilgilenirken, onları kayırırken Kutsal Yazıları nasıl kullanırsınız?

İbrahim Deveci: Kutsal Yazılar çobanın sürüdeki kuzuları yani iman ailesini gözetirken kullandığı elindeki en önemli araçtır. Onları beslemek, uyarmak, danışmanlık vermek, azarlamak, donatmak, karakterini geliştirmek ve doğru yola getirmek için yararlıdır.

Ahmet Güvener: İman eden biri eğer ilk etapta Kutsal Kitap'ın temellerini öğrenmezse sonradan çok sıkıntılar ortaya çıkmaktadır. Özellikle coğrafyamızda çevre baskısı çok yaşanan

bir olaydır. Bu yüzden Mesih'in kimliği, günah ve Mesih'in kefareti aracılığıyla kurtuluşu öğrettikten sonra, aileden gelecek baskıları kişinin beklemesi gerektiğini öğretmekle başlıyoruz. İman eden kişi ne yazık ki hak etmediği halde, sırf İsa Mesih'e iman ettiği için düşman ilan ediliyor. Bu yüzden imanlı, insanın düşmanının kendi yakınları ve hatta ev halkı olduğunu öğrendiğinde baskıları yaşadığı an çok acılar çekiyor ama şaşırıyor. Ayrıca ihtiyarlar olarak Kutsal Kitap'ı özellikle kendimiz için uygulamalıyız. Tabii ki kilisedeki kardeşleri beslemek ve büyütme için Kelamı kullanıyoruz. Ama bazen Kutsal Kitap'ı ihtiyarlar olarak yargılamak için de kullanabiliyoruz. Kelam kendisini iki ağızlı kılıç olarak tanımlıyor. Buna dikkat etmek lazım.

İhsan Özbek: İnsanları dinlerim ve Kutsal Kitap karakterlerinden örnek alabileceklerini anlatırım ya da bazen doğrudan ayetleri okuyarak bazen alıntıyla ihtiyaçlarına yanıt vermeye çalışırım.

İsmail Kulakçioğlu: "Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır" (2Ti. 3:16). Ayetteki "öğretmek" sözcüğü üzerinde özellikle durmak isterim. İmanlının Kutsal Yazıları bağlamında yorumlamasını ve dua aracılığıyla Tanrı sözü ile içli dışlı olmasını arzularım. Böylece Tanrı sözü Kutsal Ruh aracılığıyla imanlıda diri ve etkili olur (Ef. 3:14-21).

Çobanların hangi üyeleriyle özel olarak ilgilenmesi gerekir?

Zekai Tanyar: Her kişi, özellikle ilk dönemlerde yani imanda kendi ayaklarında durmayı, beslenmeyi öğrenene dek. Derin yaralar özellikle ilgi ister.

İhsan Özbek: Herkesin bir biçimde çobanın ilgi alanı içinde olması gerekir. Bazen hatırlar sorarak bazen dua ederek bazen de karşılıklı konuşarak bu ilgiyi gösterebiliriz. Olumsuz duygu durumlarında, yas tutulurken, hasta ve zayıfken ilgi özellikle gösterilmeli.

İbrahim Deveci: Pratikte yapılan şey, en zayıf kardeşlere en çok ilgi göstermektir. Ancak tuzağa düşmemek gerekir. Bazen zayıf ama hiç gelişmeyen kardeşler tüm zamanımızı, paramızı ve armağanlarımızı sömürebilir ve asıl ilgi bekleyen kardeşler mahrum kalabilirler. Bu konuda dikkatli ve hikmetli olmalıyız. İdeali ise gelişmeye müsait, verileni öğrenen, hayatında uygulayan kardeşlere daha çok ilgi göstermek gerekir. Böylece daha köklü ve kalıcı meyveler vermiş oluruz.

Ahmet Güvener: Her bir insanın karakteri de geçmişi de çok farklıdır. Bu yüzden her kişiye farklı yaklaşıyoruz. Bazıları var hemen öğrenip harika bir şekilde büyüyor. Bazısı ise çok geç öğreniyor. O zaman onların öğrenme yeteneklerine göre yaklaşıyoruz. Ama ne yazık ki bazıları var ki ne kadar zaman verirseniz verin yeterli olmuyor. Bu kişilere dikkat etmek gerekir, bu kişilere zaman ayırıp diğerlerini ihmal etmemek lazım. Ne yazık ki acı da olsa bazen bu kişileri kendi hallerine terk etmek gerekiyor.

Kilise ihtiyarları kardeşler arasında ayırım yapmaz ama ihtiyarın asıl hedefi öğrenci yetiştirmek olduğundan bazen kardeşler "bize yeterli zaman ayırmıyorsun" diye şikâyet edebilir. İhtiyar diğerlerine de zaman ayırır ama asıl hedefinden de şaşmaz.

Hangi durumlar özel ilgi gerektirir?

İbrahim Deveci:

- Özel günler (evlilik, ölüm ve yas, doğum, askerlik zamanı...)
- Krizler (ekonomik, ilişkisel, duygusal...)
- Sağlık konuları (depresyon, ciddi hastalıklar, sakatlanmalar...)
- Ailevi (boşanma, çocuk yetiştirme, akrabalarla ilişkiler...)
- Öğrenci yetiştirme (mentorluk)

İmanlıyı hangi durumlarda danışmana yönlendirirsiniz?

Zekai Tanyar: Durum benim Rab'be dayanarak bile yapmaya çalıştıklarımı aştığında, daha uzun süreli ilgi gerektirdiğinde, farklı cinsten kişilerde teke tek ilgi gerektiğinde.

İhsan Özbek: Uzmanlık gerektiren sorunlardan başlayarak, imanlıyı sağlıklı kılan durumlarda (örneğin, kayıp ve yas durumlarında) gönderirim.

İbrahim Deveci: Kişilik bozukluğu, bağımlılık durumları, psikolojik sorunların varlığında, uzmanlık isteyen durumlarda.

İsmail Kulakçioğlu: İmanlının söz dinlememesi genellikle çobanla iletişiminin zayıfladığı anlamına gelir. İmanlı için yararlı olacaksa başka kardeşlerden destek almak iyidir.

Ahmet Güvener: Bir imanlı zaaf veya günahı tekrarlıyorsa, o istemese de bir danışmanlık hizmeti alması teşvik edilmelidir. Ne yazık ki bazen de imanlı günaha düştüğünde, günahı kiliseden uzaklaşmasına ve dışarda danışmanlık almasına sebep olur.

Kilise nasıl kendine yeter hale gelir? Yani sadece pastör değil, topluluk birbiriyle nasıl ilgilenir?

İbrahim Deveci: Kilise ne kadar olgunlaşırsa o kadar birbirlerini seven ve gözeten üyeler topluluğu haline gelir. Elbette bu olgunluk düzeyine erişmek zaman ve emek ister. Ruhsal, sosyal, duygusal paydaşlıklar kişileri birbirlerine yaklaştırır ve arada güven bağları kurar. O zaman güvenen kişiler arasında olgun olanlar daha az olgun olanları gözetebilir, onlara öğretebilir ve öğüt verebilir. En etkili ortamlar ise ev grupları gibi küçük gruplardır. Hatta daha mikro gruplar, bire bir görüşen çiftler de olabilir.

Kilise üyeleri şu bilinçte olmalı: "Ben misafir değil, ev sahibiyim." İmanlı kilisede bir şeye karışmayan, pasif bir tüketici, dinleyici değil, armağan, yetenek ve olgunluğuna göre aktif katılımcı olmalıdır. O zaman nasıl aile içinde herkes herkesten sorumluyorsa, kilise içinde de çaprazlama hizmet, sevgi, kayırmaca, destek, dua, ziyaret, paylaşım gerçekleşecektir.

Ahmet Güvener: Batıdaki şehirler büyüktür, belki oralarda bu mümkün olmaz ama biz Diyarbakır Kilisesi olarak aileleri evlerinde ziyaret etmeyi çok önemsiyoruz. Ayrıca diğer imanlı kardeşleri de bu konuda teşvik ediyoruz ki birbirlerini ziyaret etsinler ve birbirleri için dua etsinler. Bu, kilisedeki kardeşleri hem birbirlerine yaklaştırıyor hem de imanda daha ateşli tutuyor.

Ayrıca ihtiyarlar olarak imanlının ruhsal durumunu devamlı tazelemesi ve Rab'de olgunlaşması için ruhsal disiplinleri (Kelam okuma, dua ve oruç) hayatında geliştirmesi için teşvik ediyoruz.

Çobanlık konusunda öğrendiğiniz en önemli ders nedir?

İhsan Özbek: Çoban, sürüsünü ve tek tek koyunlarını sever. Sevgisini gösterir.

İsmail Kulakçioğlu: Her zaman ve her durumda Rab'be güvenmek gerek.

İbrahim Deveci: Çobanlık birçok alanda armağan, yetenek, bilgi ve sağlam karakter gerektirir.

Ahmet Güvener: Kilise ihtiyarlığı sürecince çok hata yaparak büyüdüm, bundan sonra da büyümeye devam edeceğime inanıyorum. Bu hataların içerisinde en fazla utandığım ve şimdiye kadar da unutamadığım şey, karşıdaki kişiyi dinlemeden, olayı tam anlamadan hüküm vermem oldu. Diğer utanç duyduğum şey ise karşıdaki imanlı kişinin hileli ve günah dolu niyetini anlayıp emin olduktan sonraki tavrımın ve üslubumun yanlış olması oldu. Çok öfkeli ve sert sözler söyleyerek karşıdaki kişiyi mahvedebiliyoruz. Galatyalılar 6:1: "Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın." Bu ayet benim için referans oldu.

Zekai Tanyar:

En zor ders: Zamanı iyi kullanmak. Etkin veya başarılı sayılmak açısından değil, Tanrı'yla, ailenizle ve insanlarla zamanı iyi kullanmak açısından (ve halen de öğrenmiş değilim).

En iyi ders: Sevgi, lütuf ve merhametin yerini hiçbir şey alamaz, zira Tanrı'nın yüreği ve seçtiği yollar bunlar.

En önemli ders: Çobanlık sizin kimliğiniz değildir, kimliğiniz Mesih'tedir ve çok daha geniş kapsamlıdır. Kendinizi olduğunuzdan ne büyük ne de küçük görün, dolayısıyla da herkesin ve her şeyin çözümü değilsiniz, olmaya çalışmayın ama Tanrı sizi çözümün parçası olarak kullanabilir.

İnsanlar imana ve kiliseye gönüllü gelir, gönüllü gider ve kimse sizin malınız değildir, kontrol etmeye çalışmayın. **e**

Acı Çeken Biriyle Konuşurken...

▼ *Maria Egilsson*

☞ *Y.M.*

Maria Egilsson'a yirmili yaşlarında ağır bir hastalığın teşhisi konur. Egilsson deneyimleriyle ilgili şunları yazar:

Bu keder yolculuğu beni karmaşayla dolu yerlere götürdü. Yersiz sözler de adeta zımpara kâğıdı gibi canımı kanırtıyordu. Arkadaşlarımın çoğu benimle nasıl karşılık vereceğini bilemedi. Hastalık beni fiziksel, duygusal, psikolojik, ruhsal yönlerden etkilerken ben de bunlarla nasıl başa çıkabileceğimi öğrenme mücadelesi verdim. Çoğu zaman iyi bir dost olamadım ve arkadaşlarıma ileriki günlerde, aylarda ve yıllarda yolculuk ederken bana nasıl yardım edebileceklerini söyleyemedim.

... Kısa veya uzun süredir kederli olan biriyle yola nasıl devam edebilirsiniz? Acı haykırışlarla dolu deneyimlerimden öğrendiğim kadarıyla bana neyin acı verdiğini, neyin faydası olduğunu ve neye ihtiyaç duyduğumu sizinle paylaşayım. Unutmayın ki yersiz söylenen gerçek, acı vericidir. Keder, acı veya ıstırap çeken biri, bu sözleri duymanın yararlı olmadığı bir noktadadır.

Acı verici sözler:

- "Yeteri kadar imanın olsa iyileşirsin" denmesi.
- "Her şey iyilik için etkin oluyor..." veya "Kontrol Tanrı'nın elinde ve O hata yapmaz" denmesi.
- Birinin çıkıp "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara" demesi.
- İnsanların bana diğer insanların kederleriyle nasıl başa çıktıklarını anlatması.
- Ne kadar iyi niyetli olsalar da basmakalıp sözleri işitmek.
- "Neler yaşadığını biliyorum" denmesi.

Faydalı sözler ve davranışlar:

- Birinin, "Söyle, senin için ne yapabilirim" diye sorup yanıtını beklemesi.
- Birinin evimi süpürmesi veya yemek bırakması.
- "Çok üzgünüm" veya "Seni seviyorum" sözlerini duymak.
- İçten edilen duaları işitmek ve almak (hatta telefon veya e-maile bile).
- İnsanların beni sadece dinlemesi ve bana öylece sarılması.

- Çiçekler ve ince düşünülmüş hediyeler aldığımda içim canlandı!
- Arkadaşlarımda bazı günler "daha hassas" olduğumu anlaması.

Farkına vardıklarım:

- Yardım istemek için el uzatmanın ne kadar zor olduğunu.
- Başkalarıyla ilgilenmemizin sunabileceğimiz en büyük armağanlardan biri olduğunu.
- Acı çekmenin acı çekenini yalnızlaştırabileceğini, özellikle de kederli yolculuk uzunken.
- Mücadelelerin paylaşımının insanları birbirlerine nasıl bağladığını.
- Keder evrelerinin hızla geçilemediğini veya bir zaman çizelgesine oturtulamadığını.
- Acının yankılarının haftalar, aylar veya yıllar boyunca kalabildiğini.
- Kalabalık dağıldığında birinin orada senin için kalmasının önemini.

Artık anlıyorum dediklerim:

- Tanrı güzellikleri kendi zamanında ve kendi mevsiminde küllerinden doğuruyor.
- Bu keder ve acı dolu dönemde kişisel ve ruhsal gelişim yaşanıyor.
- Bu kayıp bana, bu armağanları bana verenlere nasıl karşılık vereceğimi ve onları nasıl dinleyeceğimi öğretti.

Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor. (2Ko. 1:3-4).

Kaynak: "In Times Of Trial", Maria Egilsson ~ Deeper Devotion, < <https://mariaegilsson.wordpress.com/2011/10/14/in-times-of-trial/> > (07.12.2018 tarihinde erişildi). Derlenerek yazarın izni'yle kullanıldı.

"(Tanrı) Günaha düşmüş dünyadaki yaşamın zorlu gerçeklerini kurtuluş sağlayacak birer araç olarak kullanmaya muktedir. Buna nasıl lütf diyebiliriz? Tanrı'nın olabilecek en kötü şeyi alıp onu olabilecek en iyi şey yapmasını anlamamız için tek ihtiyacımız çarmıhtır. Sanıyorum ki bunu anlamayan binlerce imanlı var. Sıkıntı içindeyken, 'Tanrı'nın lütfü hani nerede?' diye haykıran binlerce imanlı var; oysa bu lütfü görüyorlar. Ama rahatlama lütfü değil veya özgür kalma lütfü değil; bu lütfüleri de şu an kısım kısım görüyoruz ama çoğu kısmını ileride alacağız. Bu yaşadığımız arıtma lütfü, çünkü ihtiyaçları olan lütfü tam da bu."

Michael Horton

"Extraordinary Grace Through Ordinary Means", The Gospel Coalition" < <https://www.thegospelcoalition.org/podcasts/tgc-podcast/extraordinary-grace-ordinary-means/> > (15.12.2018 tarihinde erişildi).

Çobanlar ve Öğretmenler

✎ Christopher Green

✎ Lois Collier

Bu makale Haberçi Yayıncılık'ın Kutsal Kitap Bugün Konuşuyor dizisinde satışa sunacağı Kilise Mesajı başlıklı kitabın bir alıntısıdır.

İsa, çoban olarak tarif edildiği zaman, bunu Rab olması veya ilahi krallığını tarif etmek için başka bir yöntem olarak görmeliyiz. İsrail'in önder-çobanlar, kusurluydu, kendilerine hizmet etmişlerdi, bu nedenle Tanrı kendi onların yerini alacaktı (Hez. 34). Yani İsa, kendini iyi çoban olarak tarif ettiği zaman, ondan önce gelen kötü çobanların yerini alan, Tanrı olduğuna iddia ediyordu (Yu. 10:11–18; Mat. 18:12–14; Luk. 15:3–7'ye de bakın).

Hristiyan önderler asla o yetkiye sahip olamazlar, çünkü İsa o rolü asla bırakmayacak. Bugün hâlâ "büyük Çoban" ve "baş çoban"dır (İbr. 13:20; 1Pe. 5:4; 1Pe. 2:25'e de bakın).

Bu, kendimize "çoban" ünvanı verenler için iki sonuca yol açıyor. İlk olarak, nihai yetkiye ait değiliz. Biz "büyük çoban"ın yetkisi altındayız, bizim değil, onun sürüsüdür ve biz ona geçici olarak bakıyoruz. İkinci olarak çoban-önder olmak, zor, laik iş yerinde çalışamayan, dinsel içe dönük kimseye ideal olarak uygun, hafif bir görev değildir. Sürü, içten ve dıştan, "sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtlar" tarafından tehdit edilecek, ve bizim görevimiz ne olursa olsun onu korumaktır (Elç. 20:29).

Bu sürüyü nasıl yönetmemiz, gütmemiz, gözetmemiz ve korumamız gerek? "Önder-çoban"ın yanında gelen diğer işi yaparak – yani iyi öğretmenler olarak. Tekrar Kutsal Kitap'ın kullandığı sözlerin anlamını belirlemesine izin vermeliyiz.

Öğretmek sadece bilgiyi paylaşmak değildir. Öğretmek, Kutsal Yazıları açmak ve baktığımız bireylerin ve kilisenin kalplerine ve yaşamlarına uygulamak demektir (Elç. 15:35; 18:11, 25; Rom. 2:20–21; Kol. 3:16; İbr. 5:12). Bu çok önemli bir konudur, Hristiyan önderin rolünde şart olan bir öge olarak öylesine sık sık tekrar edilir ki öyle bir kişide bulunması gereken niteliklere baktığımız zaman ona tekrar bakacağız. Ama İsa, bu işi olanların onu yapmaktan çekinmemelerini söylüyor. Öyle yapan kişi, "Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz" (Yu. 10:12-13).

Belki şimdi o iki sözcüğü birbirinden bağımsız olarak kullanmanın gerçek tehlikesini görebiliriz. Önderlerin iyi kalpli, cömert ve barıştırmacı olması için Kutsal Kitap'ta zengin sözcük hazinesi vardır, ama "çoban" sözcüğü bunların biri değildir. Etkili idareci olmak, her halde iyi bir şeydir, ama o, yine "çoban" olmak değildir. İsa "iyi idareci" olduğunu söylemiyordu. Sadece bir kişinin kibar veya düzenli olduğu zaman bize çobanlık/önderlik verdiğini düşünmek ne kadar saçmalaktır. Hayır, gerçek çoban/önderler tehlikeyi anlıyor, onu karşılıyor ve onu hallediyorlar. Ve öğretmen olan bizlerin, tek önemli olan şey, iyi broşürler, gösterişli grafikler veya baktığımız yorum kitapların sayısınımış gibi davranmamız ne kadar akılsızdır. Vaaz verdiğimiz her zaman, sürü için ruhsal mücadele ediyoruz ve "koyunlar uğruna canını veren" "iyi çobanı" takip ediyoruz (Yu. 10:11).

Bu dört rol – elçi, peygamber, müjdeciler ve çoban-öğretmen – hakkında fark etmemiz gereken başka bir özellik vardır. Dördü de konuşuyor. Bunlar, "söz armağanları"dır ve Yeni Antlaşmanın bu konularına verdiği büyük sorumluluğunu vurguluyor. Kilise elçilerin ve peygamberlerin temeli üzerine kuruluyorsa, müjdeciler, çobanlar ve öğretmenlerin o temelin dışına değil üstüne inşa etmeleri gerekliyse, söz-işlerini akıllıca, sorumlulukla ve bilgiyle yapmalar kritik olarak önemlidir. Birçok kilise, bu şeylerin yerine önderi başka görevlerle yüklüyor ve birçok önder ajandalarını farklı görevlerle dolduruyor. Kilisenin "çoban-öğretmeni" olma işi, öyle yapılmasına izin vermememizi gerektirecek derece ciddidir. **E**

Kaynak

Hünerli Çobanın Alet Çantası

▣ *Andrew Davis*

▣ *Y.M.*

Üyenin Durumu	Ruhsal Tehlike	Doğru Karşılık	Ruhsal Destek
Verimli yaşamak	Devam edememe	Teşvik, övgü	1Se. 4:1; Flp. 2:29
Bilgi eksikliği	Öğreti (doktrin) bilgisizliği	Öğretmek, eğitmek	1Ko. 12:1; 1Se. 4:13; Elç. 18:26
Harekete geçme ihtiyacı	Tembellik, ihmalkârlık	Yalvarmak, teşvik etmek, isteklendirmek	İbr. 5:11-12; 6:12; 10:24; 2Ko. 9:4-5
Denenmelerden geçmek	Teşvikinin kırılması	Teselli etmek, avutmak	2Ko. 1:4; 7:6
Yoldan sapmaya yönelmek	Yeni günah alışkanlıkları	Uyarmak, doğruyu bildirmek, yola getirmek	Tit. 3:10; 1Ko. 4:14; Luk. 9:54-55; Mat. 16:23
Avare gezmeyi alışkanlık edinmek	Alışkanlık haline gelen günah	Azarlamak	Va. 3:18-19; Tit. 1:12-13; Gal. 2:11
İnatla tövbe etmemek	İnanca sırt çevirmek	Aforoz etmek	Mat. 18:17; 1Ko. 5:5

Kaynak: Andrew M. Davis, "The Practical Issues of Church Discipline," *Those Who Must Give an Account: A Study of Church Membership and Church Discipline*. Editörler: John S. Hammett ve Benjamin L. Merkle (Nashville, Tennessee: Broadman & Holman, 2012), s. 172. İzin ile kullanıldı.

e-manet'in bu sayısını okudunuz.

Peki, arkadaşlarınız da okuyor mu?

<https://www.e-manetdergi.com/abone-olun>